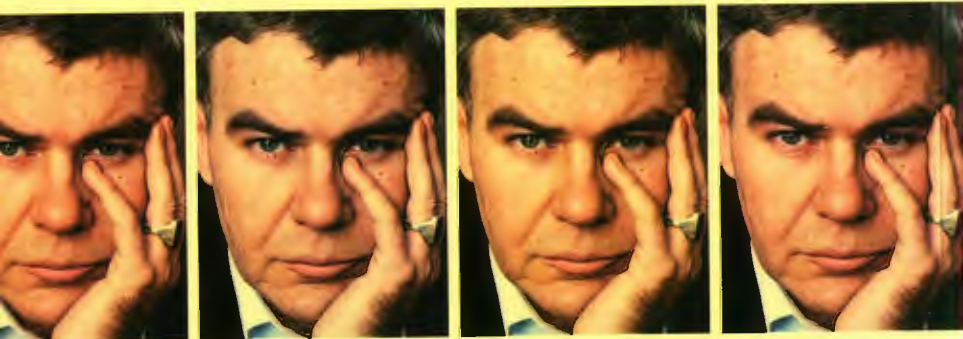


راهنمای مطالعات ادبی (۱)

نقد و تحلیل داستان‌های کوتاه ریموند کارور

هارولد بلوم ترجمه‌ی فاطمه روح‌الامینی



نقد و تحلیل داستان‌های کوتاه ریموند کارور

راهنمای مطالعات ادبی (۱)

نقد و تحلیل داستان‌های کوتاه ریموند کارور

هارولد بلوم ترجمه‌ی فاطمه روح‌الامینی



نشر کتاب بو طیف

Raymond Carver (Bloom's major short story writers)

edited and with an introduction by Harold Bloom

2002 by Chelsea House Publishers, a subsidiary of Haight

Cross Communications

نقد و تحلیل داستان‌های کوتاه ریموند کارور

هارولد بلوم

مترجم: فاطمه روح‌الامینی

ویراستار: فاطمه عرب‌زاده

نشر کتاب بویتقا، چاپ اول ۱۴۰۲، قم

چاپ و صحافی: پردیس دانش

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۷۹۰۰۰ تومان

همه‌ی حقوق چاپ و نشر این کتاب محفوظ و مخصوص

نشر کتاب بویتقا است.

شابک: ۹۷۸-۹۶۰۸۸-۳-۸-۶۲۲

ISBN: 978-622-96088-3-8

نشر کتاب بویتقا

تلفن: ۰۲۵-۳۲۹۳۸۳۷۵ و ۰۹۳۳۱۰۰۵۰۴۱

ایمیل: butiqapub@gmail.com

اینستاگرام: @ketabebutiqa

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه‌ی ملی

عنوان و نام پدیدآور: نقد و تحلیل داستان‌های کوتاه ریموند کارور/ [ویراستار] هارولد بلوم؛ ترجمه‌ی فاطمه روح‌الامینی؛ ویراستار: فاطمه عرب‌زاده ■ مشخصات نشر: قم: کتاب بویتقا، ۱۴۰۲ ■ مشخصات ظاهری: ۱۰۸ص؛ ۲۱،۵×۱۴،۵ س.م ■ فروست: راهنمای مطالعات ادبی، ۱ ■ شابک: ۹۷۸-۹۶۰۸۸-۳-۸-۶۲۲-۹۷۸ ■ وضعیت فهرست‌نویسی: فیا ■ یادداشت: عنوان اصلی: Raymond Carver: comprehensive research and study guide, c2002 ■ یادداشت: نمایه ■ موضوع: کارور، ریموند، ۱۹۳۸-۱۹۸۸م. ■ نقد و تفسیر: موضوع: Carver, Raymond. Criticism and interpretation ■ موضوع: داستان‌های کوتاه آمریکایی - قرن ۲۰م. - تاریخ و نقد: Short stories, American - 20th century - History and criticism ■ شناسه‌ی افزوده: بلوم، هرولد، ۱۹۳۰م. ویراستار ■ شناسه‌ی افزوده: Bloom, Harold ■ شناسه‌ی افزوده: روح‌الامینی، فاطمه، ۱۳۲۸-، مترجم ■ رده‌بندی کنگره: P53566 ■ رده‌بندی دیویی: ۸۱۳،۵۴ ■ شماره‌ی کتابشناسی ملی: ۹۳۱۹۵۲۹ ■ اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیا

فهرست

-
- ۱ راهنمای خواننده
۳ درباره‌ی ویراستار
۵ یادداشت ویراستار
۷ مقدمه‌ی هارولد بلوم
۱۱ زندگی‌نامه‌ی ریموند کارور
-

- ۱۵ خلاصه‌ی طرح داستان «از کجا دارم تلفن می‌کنم»
۱۹ فهرست شخصیت‌های داستان «از کجا دارم تلفن می‌کنم»
۲۱ نقدهایی بر داستان «از کجا دارم تلفن می‌کنم»
-

- ۳۱ خلاصه‌ی طرح داستان «کلیسای جامع»
۳۵ فهرست شخصیت‌های داستان «کلیسای جامع»
۳۷ نقدهایی بر داستان «کلیسای جامع»
-

۴۷ خلاصه‌ی طرح داستان «تب»

۵۳ فهرست شخصیت‌های داستان «تب»

۵۵ نقدهایی بر داستان «تب»

۶۳ خلاصه‌ی طرح داستان «افسار»

۶۷ فهرست شخصیت‌های داستان «افسار»

۶۹ نقدهایی بر داستان «افسار»

۷۵ خلاصه‌ی طرح داستان «وقتی از عشق حرف می‌زنیم،...»

۷۹ فهرست شخصیت‌های داستان «وقتی از عشق حرف می‌زنیم،...»

۸۱ نقدهایی بر داستان «وقتی از عشق حرف می‌زنیم،...»

۹۳ آثار ریموند کارور

۹۵ آثار کارور در زبان فارسی

۹۷ آثاری درباره‌ی ریموند کارور

۹۹ سپاس‌گزاری

۱۰۱ نمایه

راهنمای خواننده

در این کتاب اطلاعاتی درباره‌ی زندگی نامه و کتابشناسی ریموند کارور و تحلیل‌هایی انتقادی بر داستان‌های کوتاه معروف یا مهم این نویسنده ارائه می‌شود. پس از یادداشت و مقدمه‌ی هارولد بلوم^{*}، در خلال زندگی نامه‌ی کوتاه کارور، رویدادهای مهم زندگی و دستاوردهای ادبی بزرگ او را بررسی می‌کنیم. در ادامه، پس از بیان خلاصه‌ای از طرح هر داستان، درون‌مایه‌های اصلی، الگوها، و بن‌مایه‌های اثر را شرح می‌دهیم. فهرست توضیحی شخصیت‌ها اطلاعات مختصری درباره‌ی شخصیت‌های اصلی هر داستان به دست می‌دهد. همچون دیگر کتاب‌های راهنما، پیشنهاد می‌شود خواننده داستان را از قبل مطالعه کند و، برای مراجعه‌ی سریع، نسخه‌ای از آن را در دسترس داشته باشد.

پس از هر فهرست شخصیت، گزیده‌ای از نقدهایی که پیش از این منتشر شده‌اند ارائه می‌شود. در بیشتر موارد، این نقدها بهترین تحلیل‌های موجود از منتقدان برجسته‌اند؛ از آنجا که این گزیده‌ها برگرفته از آثاری است که پیش از این منتشر شده، در صورتی که نشانه‌ها و ارجاعات اصلی در آن ذکر شده باشد، آن‌ها را در اختیار خواننده قرار می‌دهیم.^{**} منبع تمام این گزیده‌ها در کتاب ذکر شده و، با مطالعه‌ی گزیده‌ی نقدها، خوانندگان ترغیب می‌شوند کتاب اصلی را نیز در پژوهش‌هایشان بررسی کنند. بخش پایانی کتاب شامل کتاب‌نامه‌ی آثار نویسنده، فهرست کتاب‌ها و مقالات دیگران درباره‌ی او و آثارش، و همچنین نمایه‌ای از درون‌مایه‌ها و مفاهیم کتاب است.

* شیوه‌ی صحیح ضبط این نام در زبان فارسی «قرولد» است، اما از آنجا که نام کوچک بلوم در بیشتر کتاب‌های فارسی به صورت «هارولد» ثبت و مشهور گردیده است از همین ضبط استفاده کرده‌ایم.

** اگر داستان مورد بحث به فارسی ترجمه شده باشد، نقل قول‌ها از ترجمه‌ی فارسی است. ارجاع اصلی در متن کتاب و ارجاع به ترجمه‌ها در پانویست ذکر می‌شود. همچنین تمام پانویست‌ها از مترجم فارسی است.

درباره‌ی ویراستار

هارولد بلوم استاد ممتاز علوم انسانی دانشگاه ییل و استاد ادبیات انگلیسی کرسی هنری دابلیو. و آلبرت ای. برگ در گروه تحصیلات تکمیلی دانشگاه نیویورک است. او تألیف بیش از بیست کتاب و ویرایش بیش از سی گزیده‌ی نقد ادبی را در کارنامه‌ی خود دارد. از آثار پرفسور بلوم می‌توان به اسطوره‌سازی شلی^۱ (۱۹۵۹)، همراهی خیال‌انگیز^۲ (۱۹۶۱)، مکاشفه‌ی بلیک^۳ (۱۹۶۳)، بیتس^۴ (۱۹۷۰)، راهنمای بدخوانی^۵ (۱۹۷۵)، آگون: به سوی نظریه‌ی تجدیدنظرطلبی^۶ (۱۹۸۲)، مذهب آمریکا^۷ (۱۹۹۲)، کانون غرب^۸ (۱۹۹۴)، پیشگویی‌های هزاره: عرفان فرشتگان، رؤیاها، ورستاخیز^۹ (۱۹۹۶) اشاره کرد. اضطراب تأثیر^{۱۰} (۱۹۷۳) نظریه‌ی بحث‌برانگیز پرفسور بلوم درباره‌ی روابط ادبی نویسنده‌گان بزرگ و پیشینیانشان است. جدیدترین کتاب‌های بلوم عبارت‌اند از: شکسپیر: اختراع بشر^{۱۱} (۱۹۹۸)، برنده‌ی نهایی جایزه‌ی ملی کتاب ۱۹۹۸، چرا و چگونه بخوانیم^{۱۲} (۲۰۰۰)، و، داستان‌ها و شعرهایی برای کودکان بسیار باهوش در تمام سنین^{۱۳} (۲۰۰۱).

پرفسور بلوم در ۱۹۵۵ مدرک دکتری‌اش را از دانشگاه ییل گرفت و پس از آن در جایگاه هیئت علمی همین دانشگاه مشغول به کار شد. ۱۹۸۵ جایزه‌ی بنیاد مک‌آرتور به او اهدا شد و سال‌های ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ استاد کرسی شعر چارلز الیوت نورتون در دانشگاه هاروارد بود. ۱۹۹۹ مدال طلای مشهور آکادمی هنر و ادبیات آمریکا را برای نقدهای ادبی‌اش دریافت کرد.

- | | | | |
|-------------------------------------|---|---------------------------------|-----------------|
| 1. <i>Shelly's Mythmaking</i> | 2. <i>The Visionary Company</i> | 3. <i>Blake's Apocalypse</i> | 4. <i>Yeats</i> |
| 5. <i>Kabbalah and Criticism</i> | 6. <i>Agon: Toward a Theory of Revisionism</i> | 7. <i>The American Religion</i> | |
| 8. <i>The Western Canon</i> | 9. <i>Omens of Millennium: The Gnosis of Angels, Dreams, and Resurrection</i> | | |
| 10. <i>The Anxiety of Influence</i> | 11. <i>Shakespeare: The Invention of the Human</i> | | |
| 12. <i>How to Read and Why</i> | 13. <i>Stories and Poems for Extremely Intelligent Children of All Ages</i> | | |

پروفسور بلوم در حوزه‌ی نقد ادبی چندین مجموعه‌کتاب برای نشر چلسی هاوس ویرایش کرده است، از جمله: نویسندگانِ بزرگِ داستان‌های کوتاه بلوم^۱، رمان‌نویسانِ بزرگِ بلوم^۲، نمایش‌نامه‌نویسانِ بزرگِ بلوم^۳، تفسیرهای انتقادیِ مدرن^۴، دیدگاه‌های انتقادیِ مدرن^۵، و زندگی‌نامه‌های انتقادیِ بلوم^۶.

یادداشت ویراستار

مقدمه‌ام بر «کلیسای جامع»، از معروف‌ترین داستان‌های کارور، متمرکز است. به نظر من کارور در این داستان از سبک داستان‌نویسی دی. اچ. لارنس تأثیر گرفته است، تأثیری که چندان به آن اشاره نشده، ولی احتمالاً در آثار بعدی کارور اثری مثبت و سازنده داشته است.

منتقدان داستان «از کجا دارم تلفن می‌کنم» را تمثیلی می‌دانند از آنچه کلودین ورلی^۱ «درون‌گرایی» و کِرک نیست^۲ «انزوا» می‌نامد. آدام مایر^۳، تامس جی. هزلم^۴، و مایکل سانکوسکی^۵ نیز، با شیوه‌های گوناگون، به نفس‌گرایی افراطی‌ای اشاره دارند که در اعتیاد به الکل و تداوم آن مشاهده می‌شود.

اروینگ هاو^۶ «کلیسای جامع» و نگرش کارور به تنهایی انسان در این داستان را به گونه‌ای تأثیرگذار تحسین می‌کند. حال آنکه مارک فاکنیتس^۷ آن را از داستان‌هایی می‌داند که به درک ارزش فردی می‌پردازد. آرتر براون^۸ این نوع انسان‌مداری ناامیدکننده را به تفصیل شرح می‌دهد؛ تِس گلاگر^۹، بیوه‌ی کارور، و تام چنکس^{۱۰}، دوست کارور، نیز به این نکته اشاره می‌کنند. اما ملوین جولز بوکیت^{۱۱} با این نظر مخالف است و باور دارد همدلی روایت شده در «کلیسای جامع» بسیار ناچیز است.

مایکل بوژا^{۱۲}، آرتر سالزمن^{۱۳}، ژندالف پُل رانیون^{۱۴}، و اِوینگ کمپبل^{۱۵}، همگی با تعابیری بسیار مشابه، داستان «تب» را برای همخوانی‌اش با واقعیت تحسین کرده‌اند.

1. Claudine Verley

2. Kirk Nisset

3. Adam Meyer

4. Thomas J. Haslam

5. Michael Sonkowsky

6. Irving Howe

7. Mark Facknitz

8. Arthur Brown

9. Tess Gallagher

10. Tom Jenks

11. Melvin Jules Bukiet

12. Micheal Bugeja

13. Arthur Salzman

14. Randolph Paul Runyan

15. Ewing Campbell

جیمز گرینل^۱، پاتریشیا اشناب^۲، و یوئینگ کمبل داستان «افسار» را، که حکایتی است از ترخم مثال‌زدنی و مهار شده، موفقیت دیگری می‌دانند و همگی بر تقابلِ همدردیِ روایی و شخصیت‌های فاقدِ قدرتِ بیان تأکید می‌کنند.

ام. بی. جنتری^۳ و دابلیو. ال. استیول^۴ داستان «وقتی از عشق حرف می‌زنیم، از چه حرف می‌زنیم» را حاصل تلاش‌های مکرری می‌دانند که توانِ کارور را تحلیل برد. نلسون هتاکاک^۵، مایکل تراسلر^۶، جان پاول^۷، و برایان استون‌هیل^۸ نیز تکاپوی کارور برای عبور از برجسبِ کمینه‌گرایی (مینیمالیسم) را از دیدگاه‌های گوناگون شرح می‌دهند. بیل مالین^۹ ویژگی بارزِ سبکِ نهاییِ کارور را با [تجربه‌ی] زیبایی‌شناسانه‌ی چرخ‌زدن میان شبکه‌های تلویزیونی مرتبط می‌داند.

1. James Grinnel

2. Patricia Schnapp

3. M. B. Gentry

4. W. L. Stull

5. Nelson Hathcock

6. Michael Trussler

7. Jon Powell

8. Brian Stonehill

9. Bill mullen

مقدمه‌ی هارولد بلوم

به معنی واقعی، طرفدار داستان‌های ریموند کارور نیستم، هرچند با نظر منتقدان برجسته‌ای مانند فرنک کرمود و اروینگ هاو موافقم که کارور در محدود کردن خودش استاد بود. تأثیر همین‌گوی بر اولین داستان‌های کارور چنان شدید بود که او بعدها هوشمندانه با «ریاضت» از همین‌گوی دور شد و از سبک مبهم نویسنده‌ی چهل و نه حکایت اول^۱ فاصله گرفت. کارور در مرحله‌ی پایانی کارش هنری را نمایش داد که بیشتر متکی بر نادیده گرفتن بود. «کلیسای جامع» کارور داستان محبوب من است، اما رابطه‌ی مبهمش با داستان کوتاه تحسین برانگیز «مرد نایینا»^۲، اثر دی. اچ. لارنس، خواننده‌ی آگاه را سردرگم می‌کند. به احتمال زیاد، کارور می‌دانست که «کلیسای جامع» تا حد زیادی مرهون «مرد نایینا» است، اما تأثیر ادبی پیچ و خم فراوانی دارد و نویسندگان خوب راه‌های واپس رانی یا فراموشی ناخودآگاه و هدفمند را به خوبی می‌دانند.

نخستین بار، کیت کوشمن به دین کارور اشاره کرد و با شوخ طبعی آن را «بینامتنیت کور» نامید. در داستان لارنس، دوستی که از دور دست‌ها برای ملاقات می‌آید می‌تواند ببیند و شوهر ناییناست، اما محور داستان کارور دیدار دوست نایینای تس گلاگر است و با غلبه‌ی راوی بر حسادتش به مهمان به پایان می‌رسد:

و ادامه دادیم، دستم روی کاغذ حرکت می‌کرد و انگشت‌های او انگشت‌هایم را هدایت می‌کرد. در تمام عمرم تا به حال چیزی شبیه این برایم اتفاق نیفتاده بود.

بعد گفت: «گمانم درست شد.» گفت: «گمانم درآمد. نگاه کن. نظرت چیست؟»

اما من چشم‌هایم را بسته بودم. با خودم گفتم کمی دیگر هم همین‌طور بسته نگاهشان می‌دارم؛ با خودم گفتم این کاری است که باید بکنم.

گفت: «خب؟ داری نگاه می‌کنی؟»

چشم‌هایم هنوز بسته بود. در خانه‌ی خودم بودم. این را می‌دانستم. اما احساس نمی‌کردم که اصلاً درون چیزی باشم.

گفتم: «واقعاً یک چیز درست و حسابی از کار درآمد.»^۱

لارنس در لحظه‌ی ارتباط شوهر نایینا با مهمان وحشت زده، این آغاز اندوه بار دیگرگون را، با گذاری موازی، بهتر از کارور روایت می‌کند:

موریس تکرار کرد: «سرت نرم است، انگار جوانی.»

«دستانت هم همین‌طور، دست بزَن به چشم‌هایم. می‌زنی؟ - دست بزَن به جای زخمم.»

حالا برتی از نفرت می‌لرزید. هنوز تحت سلطه‌ی مرد نایینا بود، انگار هیپنوتیزم شده باشد. دستش را بلند کرد و انگشتانش را روی جای زخم گذاشت، روی چشم‌های زخمی. ناگهان موریس انگشتان او را گرفت؛ انگشتان مرد را روی کاسه‌ی چشمان بدترکیبش فشار داد، تمام تاروپود بدنش می‌لرزید و آرام و آهسته از این طرف به آن طرف تاب می‌خورد. چند لحظه در همین حالت ماند، درحالی‌که انگار برتی از حال رفته و بی‌هوش و اسیر ایستاده بود.

ناگهان، موریس دست مرد را از روی پیشانی‌اش برداشت و آن را در دستش نگه داشت و گفت: «اوه، خدای من! حالا همدیگر را می‌شناسیم، این‌طور نیست؟! حالا همدیگر را می‌شناسیم.»

برتی نمی‌توانست جواب بدهد. ساکت و وحشت زده خیره شده بود، ضعفش بر او غلبه کرده بود؛ می‌دانست که نمی‌تواند جواب بدهد. بی‌دلیل می‌ترسید، نکند مرد ناگاه نابودش کند. در صورتی‌که موریس به راستی آکنده از عشقی سوزان و شور و شوق دوستی بود. شاید برتی بیشتر از همین شور و شوق دوستی دوری می‌کرد. موریس گفت: «باهم خوئیم، درست است؟! تا وقتی زنده‌ایم، تا جایی که به ما مربوط می‌شود، همه چیز خوب است.»

برتی، که سعی می‌کرد هرطور شده فرار کند، گفت: «آره»

۱. کلیسای جامع، ترجمه‌ی فرزانه طاهری (تهران: نیلوفر، ۱۳۹۰)، ۳۲۲-۳۲۳.

کارور به سختی می‌تواند در این مقایسه تاب بیاورد؛ از سویی، داستان‌های کوتاه لارنس شگفت‌انگیز است و با کارهای تورگنیف، چخوف، جویس، ایزاک بابل، و همینگوی برابری می‌کند. شاید پیش از حد کارور را تحسین کرده‌ایم؛ او پیش از آنکه ظرفیت‌های هنرش را دریابد از دنیا رفت. در «مرد نایبنا»، عنصر هم‌جنس‌گرایی وجود دارد، اما فرعی است. موریس نایبنا برتی را درون خودش راه می‌دهد، فضایی که فقط همسرش در آن سهم است، اما برتی نمی‌تواند صمیمیت را تحمل کند؛ این لمس او را سوزانده است. طنینی در داستان لارنس وجود دارد که ما را به بلندای شوریدگی هنر والا می‌رساند؛ کارور هنرمند بسیار برجسته‌ای است، اما نمی‌تواند ما را به آن اوج برساند.

زندگی نامه‌ی ریموند کارور

ریموند کارور، ۲۵ می ۱۹۳۸، در شهر کلتسکنی ایالت اورگن، در خانواده‌ی کیلوی ریموند و الایسی کارور، به دنیا آمد. در ۱۹۴۱، خانواده‌ی ریموند به یکیم، در ایالت واشینگتن، رفتند و تنها برادر ریموند، جیمز، آنجا به دنیا آمد.

۷ ژوئن ۱۹۵۷، کارور با «نامزد» شانزده ساله‌اش، ماریان بورک، ازدواج کرد و دختر اولشان، کریستین لاری، اواخر همان سال به دنیا آمد. سال بعد، کارور و بستگان همسرش به پرادایس کالیفرنیا نقل مکان کردند؛ آنجا ریموند دانشجوی پاره وقت دانشکده‌ی چیکواستیت شد و ۱۷ اکتبر همان سال پسرش، ونس لیندزی، به دنیا آمد. ۱۹۵۹، کارور همراه خانواده‌اش به چیکوی کالیفرنیا رفت و آنجا در دوره‌ی نویسندگی خلاق جان گاردنر شرکت کرد. ۱۹۶۰، کارور، قبل از انتقال به دانشکده‌ی هامبولت استیت، مجله‌ای ادبی با نام سلکشن، در دانشکده‌ی چیکواستیت، تأسیس کرد و سردبیری اولین شماره‌ی آن را برعهده گرفت. در ۱۹۶۱، داستان‌ش با نام «فصل‌های سخت»^۱ را در شماره‌ی دوم سلکشن منتشر کرد.

سال ۱۹۶۲، داستان «پاستورال»^۲ کارور برای انتشار در وسترن هیومنیتی‌ز ریویو پذیرفته شد. سال بعد، مدرک کارشناسی‌اش را از هامبولت استیت گرفت. اواخر همان سال، برای تحصیلات تکمیلی یک ساله، در کارگاه نویسندگان آیووا بورسیه‌ای پانصد دلاری گرفت، اما قبل از پایان سال تحصیلی این کارگاه را رها کرد. ۱۹۶۴، داستان «می شود لطفاً ساکت باشی؟»^۳ در نشریه‌ی دسامبر منتشر و سپس برای چاپ در گزیده‌ی بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۶۷ انتخاب شد.

بهار ۱۹۶۸، نخستین کتاب ریموند کارور، نزدیک کلمت^۱ (شعر)، در انجمن ادبیات انگلیسی دانشکده‌ی سکرمنتواستیت منتشر شد و، ۱۹۷۰، نشر کایک مجموعه‌ی دیگری از اشعارش را، با نام بی خوابی زمستانی^۲، منتشر کرد. کارور اواخر همان سال، در حوزه‌ی شعر، جایزه‌ی ملی دستاوردهای هنری را دریافت کرد و داستان کوتاهش، با نام «شصت هکتار»^۳، در مجموعه‌ی بهترین داستان‌های مجلات مستقل^۴ ۱۹۷۰ قرار گرفت. ۱۹۷۱، گوردن لیش^۵، ویراستار داستان در نشریه‌ی اسکویئر، داستان کوتاه «همسایه‌ها»^۶ی کارور را چاپ کرد. همان سال، ریموند به عنوان استاد مهمان نویسندگی خلاق در دانشگاه سنتاکروز، برای سال‌های ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۲، منصوب شد.

ریموند، در سال‌های ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴، بورسیه‌ی والیس ای. استگنر دانشگاه استنفورد را دریافت کرد. در این سال‌ها توانست جایزه‌ی ادبیات داستانی جوزف هنری جکسن را به دست بیاورد و همچنین در دانشگاه برکلی کالیفرنیا سخنرانی می‌کرد. ۱۹۷۳، کارور استاد مهمان کارگاه نویسندگان آبیوا بود و دو طبقه پایین‌تر از جان چپور زندگی می‌کرد. همان سال، داستان «این چیست؟»^۷ ریموند میان داستان‌های برنده‌ی جوایز او. هنری ۱۹۷۳ قرار گرفت و پنج شعرش در مجموعه‌ی صداهای جدید شعر آمریکاتجدید چاپ شد.

آگوست ۱۹۷۴، داستان «خودت را جای من بگذار»^۸ به صورت کتابچه در نشر کپرا چاپ شد، سپس، میان مجموعه‌ی داستان‌های برنده‌ی جوایز او. هنری ۱۹۷۴ قرار گرفت. داستان «تو دکتر؟»^۹ نیز به مجموعه‌ی داستان‌های برنده‌ی جوایز او. هنری ۱۹۷۵ راه یافت و، سال بعد، ریموند سومین کتاب شعرش، ماهی آزاد شب سفر می‌کند،^{۱۰} را منتشر کرد. مجموعه‌ی داستان کوتاه می‌شود لطفاً ساکت باشی؟ نخستین کتاب کارور بود که نشر معتبر و معروف مگرو-هیل آن را منتشر کرد. همان سال داستان «این همه آب، این قدر نزدیک به خانه»^{۱۱} در نخستین گلچین آثار جایزه‌ی پوشکارت قرار گرفت.

سال ۱۹۷۷، بورسیه‌ی گوگنهایم به ریموند اعطا شد و نخستین مجموعه داستانش، با نام می‌شود لطفاً ساکت باشی؟، نامزد جایزه‌ی ملی کتاب شد. همان سال، مجموعه داستان

1. Near Klamath

2. Winter Insomnia

3. Sixty Acres

4. Gordon Lish

5. John Cheever

6. What Is It?

7. Put Yourself in My Shoes

8. Are You a Doctor?

9. At Night the Salmon Move

10. So Much Water So Close to Home

دیگری، فصل‌های سخت و داستان‌های دیگر،^۱ را منتشر کرد و در همایش نویسندگان، در دالاس تگزاس، با شاعری به نام تِس گلاگر آشنا شد. سال بعد، کارور در دانشگاه تگزاس ال پَسو به عنوان نویسنده‌ی ممتازِ مهمان انتخاب شد و در ۱۹۷۹ بورسیه‌ی ملی جایزه‌ی هنری ادبیات داستانی را دریافت کرد.

سال ۱۹۸۰، ریموند تدریس در دانشگاه سیراکیوز را آغاز کرد و با تِس گلاگر خانه‌ای خریدند. سال بعد، مجموعه داستانِ وقتی از عشق حرف می‌زنیم، از چه حرف می‌زنیم در نشرِ کتابف، با ویرایشِ گوردُن لیش، منتشر شد و داستانِ عنوانِ کتاب میانِ گلچینِ آثارِ منتخبِ جایزه‌ی پوشکارت قرار گرفت. ۱۹۸۲، ریموند و ماریان کارور از هم جدا شدند و اواخرِ همان سال، «کلیسای جامع» در مجموعه‌ی بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی و گلچینِ آثارِ جایزه‌ی پوشکارت قرار گرفت.

سال ۱۹۸۳، کتابِ کلیسای جامع را نشرِ کتابف چاپ کرد و داستانِ «از کجا دارم تلفن می‌کنم» میانِ مجموعه‌ی بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی قرار گرفت. اواخرِ همان سال، داستانِ «یک کارِ کوچک و خوب»^۲ در مجموعه‌ی داستان‌های برنده‌ی جوایزِ او. هنری ۱۹۸۳ و داستان‌های برنده‌ی جایزه‌ی پوشکارت تجدید چاپ شد. کلیسای جامع نامزدِ جایزه‌ی ملیِ حلقه‌ی منتقدانِ کتاب و جایزه‌ی پولیتزر شد. آتش‌ها: مقاله‌ها، شعرها، داستان‌ها^۳ نیز همان سال چاپ شد و کارور، با دریافتِ مقرریِ جایزه‌ی امرارِ معاشِ میلرید و هارولد استراوس، توانست از شغلِ خود در دانشگاه سیراکیوز استعفا کند.

سال ۱۹۸۴، مجموعه اشعارِ کارور، اگر راضی‌ات می‌کند،^۴ و داستانِ کوتاه «محتاط»^۵ برگزیده‌ی جایزه‌ی پوشکارت شدند. سال بعد انتشاراتِ زَندوم هاوس مجموعه‌ی دیگری از اشعارش، آنجا که آب‌ها به هم می‌پیوندند،^۶ را چاپ کرد و کتابِ شعرِ این آب^۷ در نشرِ اورت منتشر شد. همان سال، جایزه‌ی لوینسن به ریموند اهدا شد و کارور کتابِ داستایوفسکی: فیلم‌نامه را، که با همکاریِ تِس گلاگر نوشته بود، در نشرِ کپرا منتشر کرد؛ همچنین کتابِ داستان‌های ریموند کارور در انتشاراتِ پیکادور چاپ شد.

1. *Furious Seasons and Other Stories*
2. *A Small, Good Thing*
3. *Fires: Essays, Poems, Stories*
4. *If It Please You*
5. *Careful*
6. *Where Water Comes Together With Other Water*
7. *This Water*

سال ۱۹۸۶، کارور ویراستارِ مهمانِ بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۸۶ شد و ژندوم هاوز مجموعه‌ی شعرش، آبی ماورای بحار^۱ را منتشر کرد. سال بعد، کتاب داستان‌های کوتاه شاهکار آمریکایی^۲ در نشر دلاکورت چاپ شد، که ریچارد آن را همراه با تام جنکس ویرایش کرده بود. همان سال، آخرین داستان کوتاه‌اش، «پیغام»^۳ نیز در نیویورکر چاپ شد و داستان «جعبه‌ها»^۴ در مجموعه‌ی بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۸۷ قرار گرفت.

سال ۱۹۸۷ بود که کارور دچار خون‌ریزی ریوی شد و دوسوم ریه‌ی چپش را، که درگیر سرطان بود، از دست داد. سال بعد، «پیغام» مقام اول جایزه‌ی داستان‌های ۱۹۸۸ را به دست آورد و در میان بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۸۸ قرار گرفت. مارس ۱۹۸۸، سرطان به مغزش سرایت کرد. زمانی که تحت پرتودرمانی شدید بود، مجموعه‌ی داستان‌های جدید و منتخبش، از کجا دارم تلفن می‌کنم، منتشر شد. هفدهم ژوئن همان سال، او و تس گلاگر در رینو نیوادا ازدواج کردند. ریچارد کارور ساعت شش و بیست دقیقه‌ی صبح روز ۲ آگوست، در اثر سرطان، در خانه‌اش در پورت آنجلیس واشینگتن از دنیا رفت. سال بعد، آخرین مجموعه‌ی اشعارش، مسیری جدید به آبشار^۵ در انتشارات اتلنتیک مانثلی پرس چاپ شد.

1. Ultramarine

2. American Short Story Masterpieces

3. Errand

4. Boxes

5. A New Path to the Waterfall